

การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การ
แห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สงขลา สตูล

The Participative Management of School Administration Affecting
the Learning Organization in the New Normal Era under the
Secondary Educational Service Area Office Songkhla Satun

วิระ บุตรฤทธิ¹ จรัส อติวิทยากรณ² สุดาพร ทองสวัสดิ์³

Vira Butrit, Jarus Atiwittayaporn, Sudaporn Thongsawat

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา 2. เพื่อศึกษาองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ 3. เพื่อศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ และ 4. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี โดยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 448 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาและองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ มีค่าความเชื่อมั่น .981 และ .973 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้ววิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ท่าน ใช้วิธีสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด 2) องค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ อยู่ในระดับมากที่สุด 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิด

Received: 2022-12-14 **Revised:** 2022-12-26 **Accepted:** 2022-12-27

¹ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Master of Education Program Degree in Educational Administration Hatyai University. Corresponding Author e-mail: vira.b@obec.moe.go.th

² สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Program Degree in Educational Administration Hatyai University. e-mail: jarus_a@hu.ac.th

³ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Program Degree in Educational Administration Hatyai University. e-mail: sudaporn@hu.ac.th

องค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 87.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 4) แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ ผู้บริหารจะต้องสร้างความรักความสามัคคี ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้บุคลากรแสวงหาความรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ส่งผลให้เกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ในสถานศึกษาอย่างยั่งยืนตลอดไป

คำสำคัญ (Keyword): การบริหารแบบมีส่วนร่วม; องค์การแห่งการเรียนรู้; ยุควิถีชีวิตใหม่

Abstract

The objectives of this research are : 1. to study the participatory management of school administrators, 2. to study the learning organization in the new normal era, 3. to study the participatory management of school administrators which created the learning organization in the new normal era, and 4. to study the participatory management leadership of school administrators that leads to the formation of learning organization in new normal era in the Office of Songkhla Secondary Educational Service Area, Satun. A quantitative Mixed Method was employed in this research. Data was collected from the sample of 448 people. The tool used is questionnaire; with the part about participatory management of school administrators and another part about learning organization in the new normal era with confidence of 0.981 and 0.973 respectively. The data was analyzed statistically for values of average, percentage, standard deviation. Regression analysis and stepwise multiple regression analysis were then carried out. Data providers for the qualitative research are 5 school administrators. Data was obtained by semi-structured interviewed and then processed by content analysis. The research findings revealed that 1) the participatory management of school administrators was at the highest level. 2) Learning organization in the new normal was at the highest level. 3) Participatory management of school administrators affecting the emergence of a learning organization in the new normal era enabled the prediction at 87.6% with a statistical significance of .001. 4) As a guideline for the participatory administrative approaches of school administrators for creating the learning organizations in the new normal era, administrators should create love and unity in educational institutions. reduce conflicts, increase happiness and mutual trust, work as a team, encourage

personnel to learn for achieving the goals which will transform the school to a sustainable learning organization in the new normal era.

Keywords: Participative Management; Learning Organization; New Normal Era

บทนำ (Introduction)

การบริหารและการจัดการศึกษาของประเทศไทยมีแนวทางการกระจายอำนาจเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทำให้บุคคลของชาติมีคุณภาพ ความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ คุณธรรมอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การกระจายอำนาจทางการศึกษาจะเน้นจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง มีอิสระในการบริหารจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่นำไปสู่กระบวนการพัฒนาผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ กำหนดให้การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไว้ครบทุกด้านไปยังสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2550)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาต้องพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขของกระบวนการเรียนรู้ รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ปลุกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษามลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย การกีฬา และความรู้อันเป็นสากล และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพรู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้สถานศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีภาวะผู้นำและพฤติกรรมที่เหมาะสมเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ โน้มน้าวให้ผู้ตามมีความเต็มใจและมีความความกระตือรือร้นในการร่วมกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา เป็นผู้นำที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาสถานศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ อาศัยบรรยากาศแห่งการยอมรับนับถือ ไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีเป้าหมายที่ชัดเจน มีวิสัยทัศน์ในการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน เทคโนโลยีและหลักการแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนา อันเป็นบทบาทสำคัญของผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับโศภิตา คล้ายหนองสรวง (2558) ได้กล่าวไว้ว่าการทำงานในองค์กรใดๆ ก็

ตามหากำเนินการโดยเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรมีส่วนในการดำเนินงานทุกขั้นตอน ตั้งแต่ การหาข้อมูล การหาสาเหตุของปัญหา การทำงานร่วมกัน ติดตามการทำงานตลอดเวลาอย่ามทำให้ การดำเนินงานนั้นประสบผลสำเร็จ บุคลากรในองค์กรทำงานด้วยความเต็มใจ มีขวัญและกำลังใจในการทำงานก่อให้เกิดความรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรจึงจำเป็นต้องช่วยพัฒนาให้ดีขึ้น

การบริหารแบบมีส่วนร่วมภายในองค์กรจะช่วยสร้างความสามัคคี ช่วยให้ทราบถึงความต้องการของบุคลากร ช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น ช่วยลดความขัดแย้งและการต่อต้านจากพนักงานระดับล่าง ช่วยสร้างบรรยากาศในการทำงาน ทั้งนี้ยังเป็นการช่วยเพิ่มผลผลิตในองค์กร เป็นการสร้างหลักประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในองค์กร และยังช่วยลดค่าใช้จ่ายการบริหารงานมีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดทะนุถนอม รวมทั้งทำให้พนักงานรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร จึงเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นขึ้นในสถานศึกษา (เมตต์ เมตต์การณ์จิต, 2553) ซึ่งการบริหารแบบมีส่วนร่วมจะช่วยในการขับเคลื่อนองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา

องค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นแนวคิดในการพัฒนาองค์กรให้สามารถอยู่รอดในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขัน โดยองค์กรต่างๆ ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่จะปรับตัวอย่างต่อเนื่องให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงและสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นความเจริญงอกงามด้วยตนเอง เป็นเพิ่มพูนทักษะและความสามารถด้านต่างๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และประดิษฐ์สิ่งใหม่เนื่องจากสังคมโลกในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ไร้พรมแดน การศึกษาจึงถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่พัฒนาคนเพื่อเตรียมความพร้อมก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้ทันกับสังคมได้อย่างมีคุณภาพ (วิจารณ์ พานิช, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับพัชรภรณ์ ดวงชื่น (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการศึกษาับความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด-19 ผู้บริหารจึงต้องมีการบริหารจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความปกติใหม่โดยมีแนวทางในการบริหาร ได้แก่ การเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนออนไลน์ ด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยี การออกแบบหลักสูตรโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน การบริหารจัดการโรงเรียนและครูให้ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพได้มาตรวจพบร่วมกันกับผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล มีโรงเรียนในสังกัดอยู่หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ จึงทำให้การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันออกไป เช่น ด้านการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน ความยึดมั่นผูกพัน ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงานและการไว้วางใจกัน จึงทำให้แต่ละโรงเรียนมีการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ต่างกันออกไป เช่น โรงเรียนขนาดเล็กมีการให้ครูมีส่วนร่วมในด้านต่างๆได้อย่างทั่วถึง ส่วนโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่หรือขนาดใหญ่พิเศษมีจำนวนครูและบุคลากรจำนวนมาก ไม่สามารถบริหารการมีส่วนร่วมได้อย่างทั่วถึง จึงทำให้การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นได้ความยากลำบาก ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจึงมีเป้าหมายให้สถานศึกษาจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน มีกระบวนการมีส่วนร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อ

เป็นแนวทางในการนำไปสู่การปฏิบัติก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16, 2557) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารเป็นเครื่องมือสนับสนุนและผลักดันให้การดำเนินงานในสถานศึกษาเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ ด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ปัจจัยพื้นฐานในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันขององค์กร คือ ความรู้ ที่ต้องมีการเรียนรู้กันอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ องค์กรจะต้องพัฒนาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีบุคลากรที่มีการเรียนรู้ตลอดเวลา สามารถนำประสบการณ์และความเชี่ยวชาญมาสร้างคุณค่าให้กับองค์กรและสามารถอยู่รอดได้อย่างยั่งยืน (สมิง โคตรวงศ์ 2555)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษานำข้อมูลจากผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการบริหารและนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล
2. เพื่อศึกษาองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล
3. เพื่อศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
4. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ การวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำนวน 2,853 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 160 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,693 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล, 2565)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ การวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำนวน 448 คน

จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 113 คนและครูผู้สอน 335 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607 – 610 อ้างถึงใน โสภิตา คล้ายหนองสรวง, 2558) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยการสุ่มอย่าง การวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้ให้ข้อมูล ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ท่าน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ วิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถาม มีจำนวน 3 ตอนดังนี้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .981

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .973

การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงกึ่งโครงสร้าง มีทั้งหมด 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และ ประสบการณ์ทำงานด้านการบริหาร

ตอนที่ 2 แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงปริมาณ มีดังนี้

1. ขอนหนังสืออนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อกาวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ถึงโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา สตูล เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม จำนวน 448 ชุด ถึงผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ซึ่งสามารถเก็บแบบสอบถามได้ครบ จำนวน 448 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์สรุปผล ตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพ มีดังนี้

1. ขอนหนังสืออนุญาตสัมภาษณ์เพื่อกาวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยโดยแนบกำหนดการนัดหมายที่จะไปสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ให้กับผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูลที่เป็นผู้ให้ข้อมูล จำนวน 5 ท่าน ล่วงหน้า 3 วัน

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Selection Interview) โดยทำการสัมภาษณ์เป็นเวลา 1 – 2 ชั่วโมง ต่อ 1 คนด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในช่วงผู้ให้สัมภาษณ์สะดวกและไม่กระทบกับเวลาในการทำงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้ การวิจัยเชิงปริมาณ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

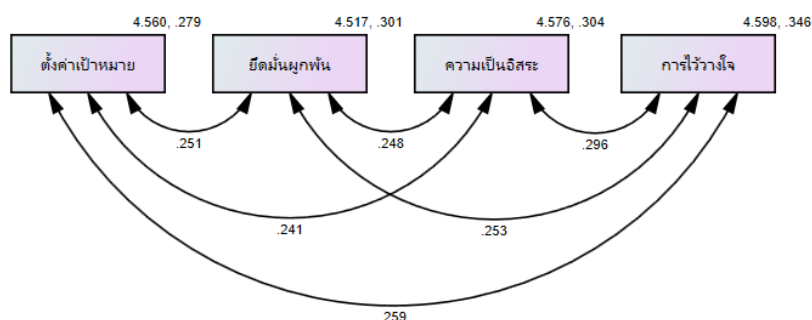
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาและองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) กับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ดังรายละเอียดดังนี้

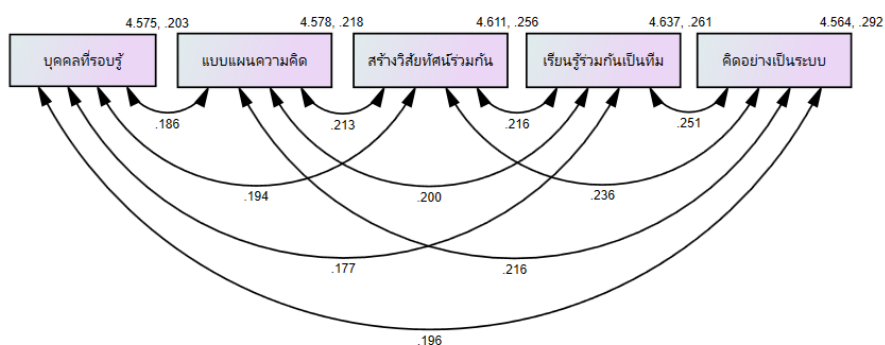
ภาพที่ 1 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ในภาพรวมและรายด้าน

การบริหารแบบมีส่วนร่วม ของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน	4.560	.528	มากที่สุด
2. ความยึดมั่นผูกพัน	4.517	.550	มากที่สุด
3. ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน	4.576	.552	มากที่สุด
4. การไว้วางใจกัน	4.598	.589	มากที่สุด
รวม	4.563	.518	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.563$, S.D. = .518) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การไว้วางใจกัน ($\bar{X} = 4.598$, S.D. = .589) รองลงมา ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน ($\bar{X} = 4.576$, S.D. = .552) อันดับสาม การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.560$, S.D. = .528) และลำดับต่ำสุด ความยึดมั่นผูกพัน ($\bar{X} = 4.517$, S.D. = .550) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาคำตอบต่อการจัดการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

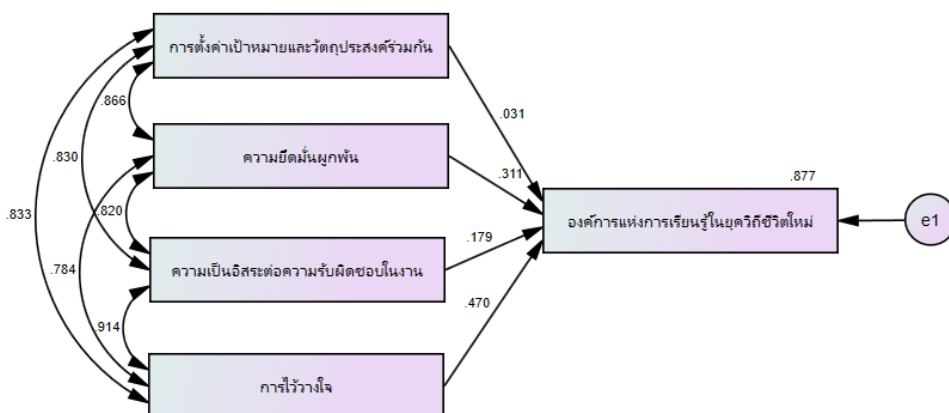
ภาพที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ในรายด้าน

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน องค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ในภาพรวมและรายด้าน

องค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การเป็นบุคคลที่รอบรู้	4.575	.451	มากที่สุด
2. การมีแบบแผนความคิด	4.578	.467	มากที่สุด
3. การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน	4.611	.507	มากที่สุด
4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	4.637	.512	มากที่สุด
5. การคิดอย่างเป็นระบบ	4.564	.541	มากที่สุด
รวม	4.593	.468	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า การเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.593$, S.D. =.468) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ($\bar{X} = 4.637$, S.D. =.512) รองลงมา การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.611$, S.D. =.507) รองลงมา การมีแบบแผนความคิด ($\bar{X} = 4.578$, S.D. =.467) รองลงมา การเป็นบุคคลที่รอบรู้ ($\bar{X} = 4.575$, S.D. =.451) และลำดับต่ำสุด การคิดอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.564$, S.D. =.541) ตามลำดับ

3. ผลการศึกษการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

ภาพที่ 3 ผลการวิเคราะห์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกรายด้านส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์อำนาจในการทำนายของการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

การบริหารแบบมีส่วนร่วม	B	SE	Beta	t	p-value
ค่าคงที่	.870	.068		12.717	<.001
การไว้วางใจ	.381	.033	.481	11.489	<.001
ความยึดมั่นผูกพัน	.279	.025	.328	11.070	<.001
ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน	.154	.038	.182	4.010	<.001
R =.....936..... R ² =.....876....., adj.R ² =876.....					

*** p < .001

จากตารางที่ 3 พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกรายด้านส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ โดยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นตัวแปรที่เข้าสู่การทำนายได้แก่ การไว้วางใจกัน ความยึดมั่นผูกพันและความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 87.6 การบริหารแบบมีส่วนร่วม ของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกรายด้านส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่มากที่สุดด้านการไว้วางใจกัน (Beta = .481) รองลงมา ความยึดมั่นผูกพัน (Beta = .328) และต่ำสุดคือ ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน (Beta = .182) ตัวแปรสามารถอธิบายความแปรปรวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยสามารถเขียนเป็นสมการทำนายได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

Y (องค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่) = .870 + .381 (การไว้วางใจกัน) + .279 (ความยึดมั่นผูกพัน) + .154 (ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน)

สมการคะแนนมาตรฐาน

Z (องค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่) = .481 (การไว้วางใจกัน) + .328 (ความยึดมั่นผูกพัน) + .182 (ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน)

จากสมการดังกล่าวอธิบายได้ว่า การไว้วางใจกัน ความยึดมั่นผูกพัน และความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงานส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ เพิ่มขึ้น .481 หน่วย .328 หน่วย และ .182 หน่วย ตามลำดับ

4. แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ ผู้บริหารจะต้องสร้างความรักความสามัคคี ความไว้วางใจซึ่งกันและ

กัน การทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้บุคลากรแสวงหาความรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ส่งผลให้เกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ในสถานศึกษาอย่างยั่งยืนตลอดไป

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. จากการศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้บริหารได้เล็งเห็นความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนในการบริหารงานเน้นการมีส่วนร่วมเป็นหลัก ก่อให้เกิดการพัฒนาแนวคิดสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอันดีงาม ประกอบกับแนวคิดในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องบูรณาการความรู้ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานต่างๆ เกิดความร่วมมือร่วมใจกันนำไปสู่ความสำเร็จในกิจการนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับเพ็ญพิศ ผาพองยุง (2560) ได้วิจัยเรื่องการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับพาติยะห์ เตบาะ (2562) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับธิดิสรณ์ ณ แฉล้ม (2561) ได้วิจัย เรื่องการมีส่วนร่วมของศิษย์เก่าในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านบางมัน อำเภอสวยสำราญ จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ผลการวิจัย พบว่า 1) การมีส่วนร่วมของศิษย์เก่าในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านบางมัน อำเภอสวยสำราญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. จากการศึกษาองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล พบว่า การเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรในสถานศึกษามีความตื่นตัวและมีแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ให้เกิดแก่สถานศึกษา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิกอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในยุควิถีชีวิตใหม่ที่ต้องเรียนรู้และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เป็นไปตามกระแสโลกาภิวัตน์และการเกิดโรคอุบัติใหม่หรือโควิด -19 ที่ทำให้ผู้คนต้องปฏิบัติตัวให้เข้ากับยุควิถีชีวิตใหม่ ส่งผลกระทบต่อโรงเรียนจะต้องมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับพัชราภรณ์ ดวงขึ้น (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการศึกษา รับความปกติใหม่ หลังวิกฤตโควิด-19 นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการศึกษาในการเตรียมรับ

ความปกติใหม่ที่จะเกิดขึ้นหลังวิกฤตโควิด-19 ผู้บริหารจึงต้องมีการบริหารจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความปกติใหม่โดยมีแนวทางในการบริหาร ได้แก่ การเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนออนไลน์ การออกแบบหลักสูตรโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยี การบริหารจัดการโรงเรียนและครูให้ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ต้องมีการวางแผนร่วมกันของทุกภาคส่วน ซึ่งสอดคล้องกับ เซ็งเก้ (Senge, 1994) ที่กล่าวว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ การที่สมาชิกในองค์กรมีการขยายขอบเขตความสามารถตนเองอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่มและระดับองค์การเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่บุคคลระดับต่างๆ และเป็นองค์กรที่ซึ่งสมาชิกมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในเรื่องของวิธีการที่จะเรียนรู้ไปด้วยกันทั้งองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับ มาร์ควอร์ท (Marquardt, 1996) ได้กล่าวไว้ว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ องค์กรที่มีบรรยากาศของการเรียนรู้ทั้งบุคคลและกลุ่ม มีวิธีการเรียนรู้เป็นพลวัต ให้สมาชิกในองค์กรมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ สามารถเรียนรู้จัดการและใช้ความรู้เป็นเครื่องมือไปสู่ความสำเร็จควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการเรียนรู้ที่เกิดจากการทำซ้ำและลองผิดลองถูก ซึ่งผลให้ทุกคนตระหนักในการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของขวัญฤทัย ทองธิราช (2551) ได้ทำการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับสภาพความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า สภาพองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนประถมศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการวิจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการไว้วางใจกัน ความยึดมั่นผูกพัน และความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน สามารถทำนายการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ได้ร้อยละ 87.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมหรือการทำงานทุกอย่าง จำเป็นต้องไว้วางใจกัน เชื่อใจกันว่าทุกคนมีความสามารถทำให้ผลลัพธ์ที่ออกมาบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ก่อให้เกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สำหรับด้านความยึดมั่นผูกพันสามารถทำนายองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ อาจเป็นเพราะว่า การทำงานทุกอย่าง หากผู้ร่วมงานมีความยึดมั่นผูกพันกัน มีความรัก ความสามัคคีกันก็จะทำให้นั้นประสบความสำเร็จและก่อให้เกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่อย่างมั่นคงและยั่งยืนโดยทำให้บุคลากรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูลมีความผูกพันและมีความรู้สึกเป็นเจ้าของโรงเรียนร่วมกันและพร้อมที่จะสร้างและรักษาผลประโยชน์ต่าง ๆ ให้กับโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเมาเซอร์ (Mauser, 1994) ที่ให้ความหมายความผูกพันต่อองค์กรว่าเป็นความตั้งใจของพนักงานที่จะใช้ความพยายามอย่างมาก เพื่อประโยชน์ขององค์กร เป็นความสามารถที่จะอยู่กับองค์กรตลอดไปและมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ตลอดจนยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร และสำหรับความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงานสามารถทำนายองค์การ

แห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ อาจเป็นเพราะว่า เปิดโอกาสให้บุคลากรทำงานแบบรอบด้าน 360 องศา สร้างความรู้สึกให้กับบุคลากรในสถานศึกษามีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของร่วมกันและเต็มใจที่จะพัฒนาเพื่อความก้าวหน้าของสถานศึกษา เชื่อว่าบุคลากรทุกคนในสถานศึกษามีศักยภาพในการปฏิบัติงานและมีความสามารถทุกคนที่ไม่เหมือนกันโดยวางคนให้ตรงกับงานและให้ความเป็นอิสระไว้วางใจในการทำงาน ให้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ทั้งนี้ทั้งนั้นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่จะเกิดขึ้นไม่ได้เพียงแต่มีการบริหารแบบมีส่วนร่วมด้านใดด้านหนึ่งแต่จะต้องประกอบกันหลายๆ ด้าน จึงจะนำไปสู่การเกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ในสถานศึกษา สอดคล้องกับพัชรภรณ์ ดวงชื่น (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการ การศึกษารับความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด-19 นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการ การศึกษาในการเตรียมรับความปกติใหม่ที่จะเกิดขึ้นหลังวิกฤตโควิด-19 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องบริหารจัดการศึกษาภายใต้รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต ผู้บริหารจึงต้องมีการบริหารจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความปกติใหม่โดยมีแนวทางในการบริหาร ได้แก่ การเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนออนไลน์ด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีการออกแบบหลักสูตรโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน การบริหารจัดการโรงเรียนและครูให้ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้มีการหารือและวางแผนร่วมกันของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน ซึ่งสอดคล้องกับสมิง โคตรวงศ์ (2556) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.332 ในทิศทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการศึกษาแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ผู้บริหารจะต้องสร้างความรักความสามัคคี ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้บุคลากรแสวงหาความรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ส่งผลให้เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ในสถานศึกษาอย่างยั่งยืนตลอดไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสายสุดา เตียเจริญและคณะ (2560) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้วยวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร ประกอบด้วย 1) การแสวงหาและสร้างความรู้ 2) การจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการเผยแพร่ความรู้ และ 4) การนำความรู้ไปใช้

ข้อเสนอแนะ (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ความยึดมั่นผูกพัน มีคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด แต่อยู่ในอันดับสุดท้ายของทุกด้าน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษาเกิดความยึดมั่นผูกพันทั้ง 4 ฝ่ายงาน ส่งเสริมให้เกิดความรักความสามัคคีในการปฏิบัติงานร่วมกัน เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมแก้ปัญหาาร่วมกัน ส่งเสริมให้บุคลากรคงอยู่ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จในเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. จากการวิจัยพบว่า องค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การคิดอย่างเป็นระบบ มีคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด แต่อยู่ในอันดับสุดท้ายของทุกด้าน ดังนั้นผู้บริหารจะต้องส่งเสริมให้บุคลากรยอมรับตนเองในสถานการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานและยึดแนวทางการทำงานอย่างเป็นระบบ ให้รู้สึกเต็มใจในการปฏิบัติงานด้วยความรู้ ความสามารถของตนเองอยู่ตลอดเวลา ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างถาวร สนับสนุนให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลาและส่งเสริมให้มีการคิดวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบในยุควิถีชีวิตใหม่

3. จากการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกันไม่เข้าสู่งานทำนายต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกันในการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานในแต่ละด้านบรรลุความต้องการของสถานศึกษาพร้อมทั้งกระตุ้นให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาตามที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภูมิภาคอื่น
2. ควรมีศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุค Nex Normal
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ในยุควิถีชีวิตใหม่

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- ขวัญฤทัย ทองธีรราช. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับสภาพความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดร.
- จิตติสรณ์ ณ แฉล้ม. (2561). การมีส่วนร่วมของศิษย์เก่าในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านบางมัน อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง. สารนิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- พัชรภรณ์ ดวงชื่น. (2563). การบริหารจัดการศึกษาับความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด-19. วารสารศิลปการจัดการ. 4(3), 794.
- พาศิษฐ์ เดชบะ. (2562). การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- เพ็ญพิศ ผาผ่องยุง. (2560). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล.
- วิจารณ์ พานิช. (2550). จุลสารอุตสาหกรรมสัมพันธ์. วิถีแห่งองค์กรอัจฉริยะ. 73 หน้า 2-3.เมตต์เมตต์การุณจิต.(2553). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม:ประชาชนองค์กรส่วนท้องถิ่นและราชการ.พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บิ๊ก พอยท์.
- ไศภิดา คล้ายหนองสรวง. (2558). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมิง โคตรวงศ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 .วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สายสุดา เตียเจริญและคณะ. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้วยวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. (2557). แผนการปฏิบัติการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ปีงบประมาณ 2557. สงขลา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล (2565). ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา. สงขลา: กลุ่มสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. ม.ป.ท.
- Mauser, Winifred W. (1994, October). Faculty Members' Personal Characteristics and Perceptions of Organizational Climate to Their Levels of Organizational Commitment, Dissertation Abstracts.
- Senge, P. M. (1994). *The fifth discipline: The art and practice of the learning organization*. London: Century Press.